

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 26 DIN, PODPORNNA VSAJ 30 DIN. — POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR. — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO II.

LJUBLJANA, PETEK, 5. NOVEMBRA 1937.

ŠTEV. 8.

Pozdravljeni, ki prihajate!

V noči zmotnjav in hudobije sveta nam je dragocena vsaka luč, ki prihaja razsvetljevati temo. »Več luči!« je klical nekdanji dr. Mahnič. »Več luči!« je tudi klic naše dobe.

Mladi katoliški delavci so nam prižgali novo luč: pravkar je izšla prva številka njihovega štirinajstdnevnikarja »Mi mladi delavci«. Okrog te luči se zbirajo odločne vrste katoliške delavske mladine. Katoliški dijaki smo tega veseli. Ponosni smo, da vidimo na skupni bojni črti zbrane tudi Vas mlade borce iz delavskega stanu. Iskreno in z ljubeznijo Vam kličemo:

»Pozdravljeni, ki prihajate!«

*

Luč pa je zato, da sveti in preganja temo. Zato se je tema boji in jo sovraži.

Tudi Vas in Vašo besedo bodo moči teme zasovražile. Sovraštvo do vsega, kar je božjega,

in mržnja do vsega, kar je odločnega in celotno katoliškega, se bo obrnila tudi zoper Vas. Vi pa ne klonite. Mislite na to, kar je bilo rečeno apostolom Luči:

»Tako naj sveti Vaša luč ljudem, da bodo videli Vaša dobra dela in hvalili Vašega Očeta, ki je v nebesih.«

*

Pridružili ste se vrstam onih, ki sredi ruševin grade trdno in mogočno stavbo Katoliške akcije. Vemo, kaj pri tem mislite: ako Gospod ne zida hiše, se zaman trudijo zidarji. Težko nalogo ste s tem prevzeli. Toda če je težka, je tudi velika, častna in nad vse potrebna.

In to je vzrok, da se naši pogledi tako željno obračajo k Vam, da Vam naša srca radostno govore:

»Pozdravljeni, ki prihajate!«

VOLOTVE NA UNIVERZI

Preteklo soboto je na naši univerzi delo počivalo, samo v zbornični dvorani so se drug za drugim vrstili volilci in spuščali svoje volilne listke v skrinjico. Akademiki so volili odbor Akademске Akcije za izpopolnitev univerze.

Samo po sebi bi te volitve ne pomenile drugega, kakor izbiranje najsposobnejših moči, ki bi čim najhitreje dosegle izpopolnitev slovenske univerze. Dejansko pa so te volitve tudi bojno polje, na katerem se merijo razni svetovni nazori, ki so zastopani na univerzi. Tu se merijo katoliški, liberalni (t. zv. »nacionalistični«) akademiki in marksisti. Letošnji volilni izid, ki je močno spremenil medsebojno razmerje, zasluži nekaj komentarja.

ZMAGA NAŠIH

Prvo presenečenje je povzročila sijajna zmaga katoliških akademikov. Razni preroki so napovedovali

zmago »nacionalistov« in pripovedovali bajne številke njihovega naraščaja. Kljub vsemu so katoliški akademiki, ne samo zmagali, ampak celo napredovali toliko, da imajo sedaj v odboru polovico vseh odbor-niških mest s predsednikom. Takega uspeha na univerzi doslej slovenska katoliška akademska mladina še ni dosegla. Dosegla je pač že višjo številko, a takrat je bila volilna udeležba splošno večja in so bile tudi številke obeh drugih skupin skupaj mnogo višje. Zato je kljub višji številki dobila manj odborniških mest kakor pa letos. Uspeh katoliških akademikov, to je bilo prvo presenečenje.

VELIK PORAZ MARKSISTOV

Največje presenečenje pa so pripravili s svojo številko marksisti. Pri lanskih volitvah so se samozavestno šopirili na drugem mestu s

svojimi 328 glasovi, letos pa so padli za 107 glasov.

Toda to drugo presenečenje se da kaj lahko razložiti. Lansko leto so namreč marksisti postavili svoje kandidate na tako zvano »listo tehnikov« in agitirali na letakih takole: »Ne borimo se za interese nobene grupe, hočemo samo, da dobijo naši najvišji znanstveni inštituti vredne prostore. Vi nas morate v naši težki borbi odločno podpreti!« — Prepustite nam do sprejetja novega državnega proračuna A.A. ... »Do pričetka razprave v narodni skupščini je še čas za amandman. Odbor, ki smo ga sestavili, bo napel vse sile, da izvede ta načrt.« — »Novo vodstvo akcije bo do zaključka proračunskega leta doseglo zidavo kemičnega inštituta.«, »zato sestavljamo tehniški sodelovanjem ostalih fakultet nestranski odbor, ki bo zavozeno popravil.« — »Glasujte za listo tehnikov!« Te fraze, objube

in tolikšno zavzemanje za slovenske tehniko, so dosegli uspeh. Mnogo neorientiranih in neorganiziranih akademikov, ki niso vedeli, kdo so tisti, ki za listo tehnikov stojijo, nasledlo in pomagalo s svojimi glasovi doseči visoko številko 328.

Letos, ko je kemični institut že rešil predsednik AA, ki je iz katoliških vrst, so poskusili z znanim političnim šlagerjem o demokraciji in postavili »listo slovenskih demokratičnih študentov«. Levičarska »demokracija« pa je že vse preveč znana in zato ni potegnila na volišče zopet 300 glasov. Tako so levičarji naravnost čudovito skopneli, kadar pa bodo postavili listo z njenim pravi imenom, bodo pa šli lahko vsi njeni volilci pod en klobuk.

LIBERALNI AKADEMIKI

Tretje presenečenje je številka »nacionalističnih«, t. j. liberalnih akademikov. Lansko leto se niso mogli toliko sporazumeti, da bi postavili eno samo listo. Letos so sicer v slogi napredovali in že javljali svojo skorajšnjo zmago, a ostalo je pri starem, dobili so 56 glasov več kot lani. Če računamo, da so volili njihovo listo tudi razočarani ljubitelji lanske »liste tehnikov«, je letošnje napredovanje brezpomembno. Ti liberalni akademiki pa so v svojih volilnih letakih javni takih surovih manir, kakršnih akademsko življenje ne bi smelo poznati. Zato tudi ni čuda, da nikomur ne imponirajo.

Največji boj na univerzi je za letos končan, katoliški akademiki so pokazali, da univerza postaja vedno bolj podobna narodu, čigar last je, narodu, ki je katoliški. Nadaljujejo se predavanja, seminarji in vaje, redno akademsko življenje, ki naj vzgoji narodu voditelje, vredne katoliškega naroda.

VOLILNI IZIDI

	1936	1937
Kat.:	419 (42,5 %)	408 (44,1 %)
Nac.:	239 (24,2 %)	295 (31,9 %)
Marks.:	328 (33,2 %)	221 (23,9 %)
Skupaj:	986	923

UMETNOST NI VSE

V ječi je bil mlad jetnik — sijačen slikar. Neki obiskovalec je občudoval njegovo umetnost. »Slikati so me naučili,« mu je odvrnil mladi mož, »toda nič drugega, zato sem tu.«

IZ PISMA ŠPANSKIH ŠKOFOV

Katoliški narodi se v dneh bridkosti med seboj podpirajo in tako spolnjujejo zakon ljubezni in bratstva, ki združuje v eno mišično (skrivnostno) telo vse, kateri prejemajo sveto obhajilo v mišljenju in ljubezni Jezusa Kristusa.

Naša dežela trpi zdaj v prevratu, ki je segel do dna: ni samo nad vse kruta državljanska vojna, ki nas navdaja z bridkostjo, je to strahoten pretres, ki maje same temelje družabnega življenja in je spravljal v nevarnost celo naš narodni obstoj.

Vi ste to razumeli, častiti bratje, in »vaše besede ter vaše srce se nam je odprlo« pravimo z apostolom, ko nam dajete gledati globičino svoje ljubezni do naše ljubljene domovine.

Bog vam poplačaj!

Toda hkrati z našo hvaležnostjo, častiti bratje, vam moramo odkriti svojo bolečino nad nepoznanjem resnice o tem, kaj se v Španiji godi.

S številnimi dokazi je ugotovljeno dejstvo, da velik del javnega mišljenja v inozemstvu stoji daleč proč od resnice glede dejstev, ki so se dogodila v naši deželi.

Skoraj vsi škofje, ki smo podpisali to spomenico, smo se potrudili, da smo svojčas pravilno označili pomen te vojne. Zahvaljujemo se inozemskemu katoliškemu tisku, da si je osvojil resnico naših pojasnil, kakor obžalujemo, da so jo pobijali ali jo zavijali nekateri časniki in revije, ki bi morali zgledno uvaževati in spoštovati glas predstavnikov Cerkve.

To nalaga španskim škofom dolžnost, da se skupno obračajo na svoje brate po vsem svetu, z edinim namenom, da zasije resnica, ki jo zatema luhkomiselnost ali pa zloba, in nam jo pomagajo razširiti.

In to svoje delo dopolnite z ljubeznijo do resnice o španskih zadevah.

»Non est addenda afflictio afflictis. (Ni treba potrnosti potrtem dodajati).«

Bolečini zaradi tega, kar trpimo, se je pridružila še ta, da nas v našem trpljenju niso razumeli.

Še huje: množili so jo z lažjo, z zvijačo, z napačnim tolmačenjem dejstev.

Niso nam izkazali niti časti, da bi v nas videli žrtve.

Razum in pravico so tehtali na isti tehtnici kakor brezumje in krivico, morda največjo, kar so jih videla stoletja.

Podkupljenemu časniku, nesramnemu zakotnemu lističu ali španskemu malovestnežu, ki je z zaničevanjem na jeziku vlačil po svetu ime svoje matere domovine, so tako verjeli kakor glasu prelato, kakor vestnemu preučevanju moralista ali kakor verodostojnemu poročilu nakopičenih dejstev, ki so žalitev za človeško zgodovino.

Pomagajte nam razširiti resnico! Pravica do resnice ne more zastarati, predvsem ne, kadar gre za čast kakega naroda, za ugled Cerkve, za rešitev sveta.

Pomagajte nam s tem, da boste širili vsebino teh pisem, da boste pazili na katoliški tisk in katoliško propagando ter popravljali zmote neopredeljenega ali nasprotnega časopisja. Sovražnik je posejal ljuljko v izobilju: pomagajte nam sejati dobro seme.

RDEČI RADIO MADRID JE REKEL:

Pravijo, da je z belimi Bog. Mi ne vemo, ali je Bog z njimi, mi vemo samo, da je z nami satan.

VES SVET — BOJNO POLJE DVEH FRONT

Samo par utrinkov iz misijskih dežel:

Kitajska

Na Kitajskem se vedno ropajo komunistične tolpe misijske postaje, cerkve in krščanske naselbine, lovijo misijonarje, jih vlačijo v svoja taborišča, mučijo in morijo. In prav zdaj v tej vojni se je obnovila nevarnost, da se Kitajska in Rusija zblížata. In s tem bi se utegnilo zgoditi, da bomo imeli novo Kitajsko Sovjetijo.

Nipon

Za Japonsko je bila leta 1931 ustanovljena »Unija borbenih brezbožnikov«, ki je našla zelo ugodna tla v ateistični brezposelni inteligenci.

Mongolija

V Mongoliji se je hitro razširila brezbožniška propaganda, ki sloni na starih mongolskih verskih izročilih. »Rdeči Rus je baje potomec Džingis-Kana, katerega nauke je našel kot potujoč derviš po mongolskih stepah; zdaj hoče privedi do časti stara mongolska izročila.«

Perzija

Peržanom oznanja rdeči propagator, »da je Lenin drugič rojeni Ali.«

Indija

V Indiji bo v kratkem narodni kongres v socialističnih vodah. Slavni Nehru, ljubljene mladine in oboževan od ljudskih mas, je postal sijajno orodje komunizma. Komunisti dobro izrabljajo bedo parižev in nacionalno gibanje. Komunistična organizacija je od leta 1932 podrejena Moskvi. Živahno delujejo dijakci in inteligenca.

Cejlon

Cejlon pošilja cele skupine v Moskvo, da jih tam izsolajo za komunistično in brezbožniško propagando.

Afganistan

Afganistan je dobil ob enem z angleškim priznanjem suverenitete tudi komunistične oficirje iz Sovjetije. Le močen odpor je preprečil, da niso »znanstvene ekspedicije« in brezbožni propagatorji v kratkem času ustvarili nove Sovjetije.

Severna Afrika

Ves severnoafriški mohamedanski blok je oblegan. — Počasi jim vcepilajo komunisti nov evangelij in podžigajo njihov nacionalizem. Da pa se ne zamerijo njihovi pravovernosti, jim oznanjajo, da je Lenin neumrjoči duh; Alah ga je sicer obsodil na peklo, a zvitemu Rusu se je posrečilo, da je ušel večnemu ognju. Da se prikupi Alahu, uničuje vse nevernike in ustanavlja med pravovernimi enakost, mir in blagostanje.

Za Afriko je ukazal Stalin, da je treba vzgajati vse revolucionarne zmožnosti črncev. Že dve desetletji izrabljajo komunistični agitatorji

nacionalne težnje in socialno stisko črncev. Shodi, vstaje, obljube, grožnje izvablja domačine v komunistične organizacije, ki jih je izrecno ukazal šesti kongres kominterne.

Madagaskar

Madagaskar je poln komunizma. Neki francoski misijonar toži, da so v bližnjem okrožju tri komunistične celice, ki družijo 40 komunistov: tri-deset protestantskih in deset katoliških. »Vi hočete, da pridemo k vam v katehumenat, pa zdaj ni čas za to, ker bodo vas zaprli v cerkve in postrellili« — tako govore domačini.

Filipini

Na Filipinih se je posebno pokazala komunistična propaganda pri delu za osvoboditev. Pa zmaga la je stranka, ki je bila proti prevratu in za stvarno in mirno delo in tudi doseglja, kar je želela. Komunisti so se lotili tudi dijaštva, kar pričajo zlasti pogosti štrajki na univerzah.

Nizozemska Indija

V Nizozemski Indiji so se začeli že leta 1926 upori in štrajki. Javna oblast je z močno roko zatrla komunistično akcijo. Iznajdljivost rdečih voditeljev si je nadela vitez karitativnega delovanja, za katerim pa je oblast razkrila načrte za novo vsta-

jo. Na Novi Gvineji so pa kar javno nastopili. Propagandist Smith je razvil rdečo zastavo in zapeli so internacionalo v domačem samoanskem jeziku.

Tahiti in Nova Kaledonija

Na Tahite so dospeli komunistični letaki in na Novi Kaledoniji so se poslužili komunisti v moskovsko propagando dveh anamitskih listov...

*

Kaj vse to pomeni?! ... Kmalu bo prišel čas, ko se bo na zadnjem oceanskem otoku oznanjal evangelij Moskve, ko bo katoliški misijonar na svojem potu skozi afriške gozdove, indijske džungle, ali po kitajskih blatnih cestah srečal drugega misijonarja, ki bo podiral, kar bo on gradil.

Tako je res skoraj prišel čas, ko je ves svet bojno polje dveh front, ki se borita v srditem boju. — Kdo bo zmagal? — Končna zmaga bo naša, o tem smo prepričani. Če bo naša tudi bližnja, to je pa veliko odvisno od nas. — Naše fronte so v misijskih deželah; zaledje je dolžno pomagati vojakom na fronti.

Rim ali Moskva. — Odločitev je neizogibna. Kdor pa se je odločil, naj se bori zavedno! Po svojih močeh pripomore, da bomo zmagali na fronti in v zaledju.

Razmerje med lastnimi organizacijami Kat. akcije ter verskimi in katoliškimi organizacijami

Po papeških izjavah moremo glede tega razmerja kratko ugotoviti tole:

1. Lastne organizacije Katoliške akcije so nova ustanova, ki se bistveno razlikuje od verskih in katoliških organizacij.

2. Lastne organizacije Katoliške akcije se ne dajeta nade mestiti še tako bujno razvitim verskim in katoliškim društvenim življenjem.

3. Verske in katoliške organizacije so tudi ob lastnih organizacijah Katoliške akcije potrebne.

4. Te organizacije so pomožne sile Katoliške akcije.

5. Naloga pomožnih sil je četverna:

a) molitev za Katoliško akcijo (zlasti pri verskih organizacijah);

b) propaganda za Katoliško akcijo;

c) navajanje lastnih članov za vstop v Katoliško akcijo;

č) sodelovanje pri »zunanjem delu« Katoliške akcije.

6. Vse verske in katoliške organizacije morajo sodelovati s Katoliško akcijo, ako ne sodelujejo, se pozitivno delo dela škoda.

7. Katoliška akcija ne uničuje verskih in katoliških organizacij.

Iz Naše Poti XIV:

Dr. Odar, »Temelji organizacij«

Z NAŠIH GIMNAZIJ

MURSKA SOBOTA

Po trimesečnih počitnicah, ki so hitro minile, smo začeli spet novo šolsko leto. Sedli smo h knjigam in se vprašali: »Kaj nam bo prineslo?« ... Dela in borb. Učenja še nimamo mnogo, ker se profesorji menjavajo, zato je dovolj časa za šport. Da se tudi za to zanimamo, je pokazal zadnji miting.

Kongregacija se je danes razdelila na notranjo, t. j. zavodsko v Martinišču, in na zunanjo. Obe pa sta še deljeni na višjo in nižjo. V teh ozkih mejah se bo odigralo letos naše kongregacijsko delovanje, da bomo rasli na umu, na srcu in duhovno. Obljubljamo si lepih uspehov, če bomo pridno in vzajemno delali pod Marijinim varstvom.

Sobotska gimnazija raste in kmalu bomo imeli izpolnjene davne žele in prošnje. Imamo sedmi in šesti samoupravni razred, peti je državen. Drugo leto upamo imeti na prekmurski gimnaziji po desetih letih tretjo maturo. V šolskih prostorih se stiskamo; saj nas je nad petsto dijakov.

Kolikor bolj prihajamo v višje razrede, toliko bolj se začenjajo tudi križati mišljenja. Različni listi vabijo in propagirajo svoje nazore. Vodniki se ponujajo, vsi bi mladino radi. V višji šoli je odločitev! Mi imamo ravno pot; ne poslušamo lepih in lažnivih komunističnih besed o »mladini«, o »kulturi«, o slovenstvu, in naša pot — celotno katolištvo — bo našemu ljudstvu koristila, ne mu pa prinesla težkih dni.

REALNA GIMNAZIJA V CELJU

Življenje je v nas. Marijina kongregacija je takoj v začetku leta priredila dva sestanka, kjer nam je govoril g. prof. dr. Hanželič o pokojnem dr. Jegliču in celjskem taboru. Pokazal nam je dr. Jegliča, ko izgovarja besede vsem katoliškim Slovincem: »Veliki so časi, velika je hudobija, čas zahteva velikih moči, mož načel in dejanj, ker edino tako se bodo lahko borili Kristusovi borci proti satanovim.« Videli smo dr. Jegliča na celjskem taboru, a še globlji vtis smo dobili, ko smo ga videli na platnu. Še večji: kajti tedaj nismo polagali na njegove besede toliko pažnje, kot sedaj, ko spoznavamo, kako važne besede je izrekel.

Iz gimnazije se prav lepo vidi na športno igrišče Glazijo. Mnogokrat gg. profesorji zaradi tega namigujejo, da mislimo samo na njo. Tam se je vršil lahkoatletski miting in pa več medrazrednih nogometnih tekem. To je tudi neke vrste gibalo našega življenja, kajti o takih dogodkih se veliko razpravlja in kritizira.

Naročajte »Borce«! Pridobivajte novih naročnikov!

Letos posebne ugodnosti za dijake naročnike:

**Dijaki,
ki bodo imeli celoletno naročnino naprej poravnano, dobe pri Naši poti znaten popust, ki bo znesel več kot znese naročnina za »Borce«.**

Do novega leta izideta:

NAŠA POT XIV

Dr. Al. Odar: Temelji organizacij. 112 str.

NAŠA POT XV

**Dr. Aleš Ušeničnik: Katoliška načela.
Okrog 400 strani.**

Za dijake naročnike se bo določila skrajno nizka cena okrog 20 din, knjigotrška cena okrog 40 din.

Samo pri teh dveh knjigah bo imel vsak dijak naročnik okrog 13 din popusta.

Predvidoma izdamo v drugem polletju še eno ali dve številki.

S tem bo imel dijak naročnik, ki bo vzel vse Naše poti tega leta, takorekoč vso naročnino vrnjeno.

Vsak naročnik ima pravico samo do enega izvoda po znižani ceni. Dijaški popust velja tudi za številke prejšnjih let.

Mussolini o nezmagljivosti Cerkve

Kaj misli Mussolini o Cerkvi in državi, zveemo iz izjav, ki jih je dal italijanski šef vlade na razpolago pariškemu listu »Figaro«. »Osservatore Romano« je prinesel iz tega zanimiv izvleček, iz katerega posnemamo sledeče:

Mussolini z resnimi besedami svari državnike pred vsakim bojem s Cerkvijo, ki se konča vedno »kakor uči zgodovina od Dioklecijana do Bismarka«, s porazom države. Boj proti Cerkvi je boj proti nečemu nedoumnemu, nedotakljivemu, je odprt boj proti duhu tam, kjer je ta najgloblji. Za vse čase ostane izkazano, da je celo najostrejše orožje, ki ga v tem boju rabi država, nezmožno, zadati Cerkvi smrtne rane. Cerkve, zlasti katoliška Cerkve, izide neizpremenjena in zmagovita tudi iz stoletja trajajočih in najtežjih bojev.

Mussolini pokaže potem na Napoleonovo in Bismarckovo »kapitulacijo« v boju proti Cerkvi in

se izrazi na zelo jasen način proti misli državne vere in državne cerkve: »Bedasta misel, hoteti ustvariti državno vero ali vero podrediti državi, mi vobče nikdar niti v glavo ni padla. Ni naloga države, da izkuša v novih naukih ali novih dogmah podrediti stare pojme o Bogu in jih nadomestiti z novimi.«

Nadalje pravi: »Zgoditi se more, da obe sili v svojem delu zadevata druga ob drugo. V tem slučaju je vzajemno delo zaželeno, lahko izvedljivo in plodonosno.

Država, ki se hoče izogniti vsakemu duhovnemu sporu in vsakemu razdorju med državljani, se mora čuvati pred vsakim vmešavanjem v čisto verska vprašanja. Vse države, ki so grešile proti tej resnici, so morale prej ali slej spoznati svojo zmoto.«

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje-Domžale (Jože Godina).